

Letnik XI, oktober, številka 123

SPOŠTUJ SVOJEGA OČETA IN SVOJO MATER

Hebrejski izraz za *spoštovanje* nakazuje čast, vrednost, težo, trdnost neke stvarnosti. Ne gre za vprašanje zunanjih izrazov, ampak za resnico. Spoštovati Boga v spisih pomeni priznati njegovo stvarnost, računati na njegovo navzočnost, kar se izraža tudi z obredi, predvsem pa pomeni Bogu dati v življenju pravo mesto. Kot je dejal sveti oče, *»spoštovati očeta in mater torej pomeni priznati njuno pomembnost tudi s konkretnimi dejanji, ki izražajo predanost, naklonjenost in skrb«*.

Po papeževih besedah pa ne gre samo za to. Četrta zapoved ima posebno značilnost: vsebuje namreč posledico. Pravi: *»Spoštuj očeta in mater, kakor ti je zapovedal Gospod, tvoj Bog, da se podaljšajo tvoji dnevi in da ti bo dobro na zemlji, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog«* (5 Mz 5,16). Spoštovanje staršev vodi v dolgo in srečno življenje. Beseda sreča se v Dekalogu (desetih Božjih zapovedih) pojavi samo v povezavi z odnosom s starši.

Ta večtisočletna modrost govori o tem, kar so človeške znanosti znale ugotoviti šele pred slabim stoletjem. In to je, da otroštvo zaznamuje vse življenje. Včasih lahko z lahkoto vidimo, če je nekdo odraščal v zdravem in uravnoveženem okolju. In prav tako, ali oseba prihaja iz izkušnje zapuščeniosti in nasilja. Naše otroštvo je kakor neizbrisno črnilo, izraža se v okusih, v načinih obstajanja, tudi v poskusih, da bi skrili rane svojega izvora.

Četrta zapoved pa pravi še nekaj več. Ne govori o dobroti staršev, ne zahteva, naj so očetje in matere popolni. Govori o držbi otrok, pri tem pa pušča ob strani zasluge staršev. Pove nekaj izjemnega in osvobajajočega: četudi niso vsi starši dobri in niso vsa otroštva vesela, so vsi otroci lahko srečni, kajti dosega izpolnjenega in srečnega življenja je odvisna od prave hvaležnosti do tistega, ki ga je dal na svet.

Pomislimo, kako zelo je lahko ta zapoved konstruktivna za mnoge mlade, ki

prihajajo iz bolečih zgodb, in za vse tiste, ki so v mladosti trpeli. Mnogi svetniki in mnogi kristjani so po bolečem otroštvu živeli svetlo življenje, kajti zahvaljujoč Jezusu Kristusu so se spravili z življenjem. Papež je spomnil na mladega Sulpricia, ki bo prihodnji mesec razglašen za svetnika. Pri devetnajstih letih je končal svoje življenje, spravljen z mnogimi bolečinami. Njegovo srce je bilo mirno in nikoli ni zanikal svojih staršev. Pomislimo na svetega Kamila de Lellis, ki je iz neurejenega otroštva zgradil življenje ljubezni in služenja. Spomnimo se svete Jožefine Bakhite, ki je odraščala v strašnem suženjstvu, ali blaženega Karla Gnocchija, sirote in reveža. Papež je navedel še svetega Janeza Pavla II., ki je bil v nežnih letih zaznamovan z izgubo matere.

Človek, ne glede iz kakšne zgodbe prihaja, iz te četrte zapovedi dobi smernico, ki vodi h Kristusu. *»V njem se namreč razodeva resnični Oče, ki nam ponuja ponovno rojstvo od zgoraj (glej Jn 3,3-8). Uganke našega življenja se razsvetlijo, kadar odkrijemo, da nas Bog od vedno pripravlja na življenje njegovih otrok, kjer je vsako dejanje poslanstvo, prejeto od njega,«* je izpostavil Frančišek.

Naše rane začnejo biti zmožnosti, ko po milosti odkrijemo, da dejanska uganke ni *»zakaj?«,* ampak *»za koga?«*. Za koga se mi je to zgodilo? Za kakšno dejanje me je Bog koval skozi mojo zgodbo? Tako se vse spremeni, vse postane dragoceno, vse postane konstruktivno. *»Tako lahko začnemo spoštovati svoje starše s svobodo odraslih otrok in z usmiljenim sprejemanjem njihovih omejitev,«* je dejal papež Frančišek in povzel: *»Spoštovati starše, saj so nam dali življenje. Če si se oddaljil od svojih staršev, potrudi se in se vrni k njim, morda so že ostareli.«* Opozoril je, da obstaja navada grdega govorjenja in kletvic, ki se nanašajo na starše drugih ter pozval, naj nikoli ne žalimo staršev drugih oseb: *»Mame se nikoli ne žali! Nikoli žaliti očeta. Nikoli!«* Pozval je, naj vsak v sebi sklene, da ne bo nikoli žalil mame ali očeta koga drugega. Dali so jim namreč življenje in se jih ne sem žaliti.

»To čudovito življenje nam je podarjeno, ni nam vsiljeno. Preroditi se v Kristusu je milost, ki jo svobodno sprejmemo, in je zaklad našega krsta, v katerem je po delovanju Svetega Duha en sam naš Oče, tisti, ki je v nebesih,« je še dejal papež ob koncu kateheze na splošni avdienci v sredo, 19. septembra

BESEDA ŽIVLJENJA ZA OKTOBER – POČELO NOVEGA ŽIVLJENJA

»Če se daste voditi Duhu, niste pod postavo« (Gal 5,18)

Apostol Pavel piše pismo kristjanom iz Galatije, pokrajine v osrčju današnje Turčije, ki jim je sam oznanil evangelij in so mu močno pri srcu.

V tej skupnosti so nekateri zagovarjali misel, da morajo kristjani – da bi ugajali Bogu in dosegli odrešenje – izpolnjevati vse predpise Mojzesove postave.

Pavel pa trdi, da nismo več "pod postavo", kajti sam Jezus, Božji Sin in Odrešenik človeštva, je s svojo smrtjo in vstajenjem za vse postal pot k Očetu. Vera vanj odpira naša srca za delovanje samega Božjega Duha, ki nas vodi in spremlja na poteh

življenja.

Pavel torej meni, da ne gre za "neizpolnjevanje postave", ampak za to, da jo privedemo do njene zadnje in najbolj zahtevne korenine ter se pustimo voditi Duhu.

Pavel namreč nekaj vrstic pred tem piše: »Saj je celotna postava izpolnjena v eni zapovedi, namreč: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe« (Gal 5,14).

V krščanski ljubezni do Boga in do bližnjega namreč najdemo svobodo in odgovornost sinov: po Jezusovem zgledu smo poklicani, da ljubimo vse, ljubimo prvi, ljubimo drugega kakor sami sebe, celo tistega, ki ga občutimo kot sovražnika.

»Če se daste voditi Duhu, niste pod postavo«

Ljubezen, ki prihaja od Boga, nas spodbuja, da smo odgovorni ljudje v družini, na delu in v vseh naših okoljih. Poklicani smo graditi odnose v miru, pravičnosti in zakonitosti.

Zakon ljubezni je najtrdnější temelj našega družbenega življenja, kakor pripoveduje Maria: »Učim v pariškem predmestju, na manj razvitem področju, kjer žive otroci iz različnih kultur. Pripravljam učne načrte, pri katerih sodeluje več strok, zato da bi delali v skupinah, živeli bratstvo med kolegi in bi nam otroci verjeli, ko jim predlagamo ta zgled. Naučila sem se, da sadov svojega dela ne pričakujem takoj, tudi ko se kakšen otrok ne spremeni takoj. Pomembno je, da še naprej verjamem vanj, ga spremljam, cenim in nagrajujem. Včasih se mi zdi, da mi ne uspe spremeniti ničesar, drugikrat pa imam otipljiv dokaz, da zgrajeni odnosi rodijo sadove. Tako se je zgodilo pri učenki, ki nekoč pri pouku ni sodelovala. Mirno in odločno sem ji razložila, da mora za življenje v slogi vsak prispevati svoj del. Kasneje mi je napisala: "Žal mi je, da sem se tako vedla, ne bo se več zgodilo. Vem, da od nas pričakujete konkretna dejanja in ne zgolj besed, in za to si hočem prizadevati. Vi ste človek, ki na nas učence prenašate prave vrednote in željo, da bi nam uspelo.«

»Če se daste voditi Duhu, niste pod postavo«

To, da živimo v ljubezni ni samo sad naših naporov. Dan nam je bil Duh in lahko ga nenehno prosimo za moč, da bi se vedno bolj osvobajali suženjstva sebičnosti in živeli v ljubezni.

Chiara Lubich piše: »Prav ljubezen nas nagiba in nam svetuje, kako naj se odzivamo v določenih okoliščinah in kako naj se odločamo, kadar je treba to storiti. Prav ljubezen nas uči razlikovati: to je dobro, to bom storil; to je slabo, tega ne bom storil. Prav ljubezen nas spodbuja, da delujemo v dobro drugih. Nismo vodeni od zunaj, ampak nas vodi počelo novega življenja, ki ga je Duh položil v nas. Naše moči, srce, razum, vse naše sposobnosti lahko "živijo po Duhu", ker jih združuje ljubezen in ker so popolnoma na razpolago Božjemu načrtu z nami in z družbo. Svobodni smo, da ljubimo.«

Letizia Magri

O MOLITVI ROŽNEGA VENCA

Mesec maj nam je bil blizu po šmarnicah, oktober pa nas vabi k še bolj zavzeti

molitvi rožnega venca. Vsak ve, kaj mu rožni venec pomeni. Nič zato, če kdaj med molitvijo tudi zaspi. Tudi meni se to zgodi.

V *Materini šoli*, glasilu Bernardove družine za september, je bil zapis, kaj je rožni venec pomenil Marjetki Smrekar, invalidki, ki je že v Božjem objemu. Takole je pred leti zapisala: »Spomin mi seže daleč nazaj, ko sem vsa iščoča in hrepeneča po Jezusu dobila v dar prvi rožni venec. Takrat nisem vedela, kaj pomenijo skrivnosti: ki je Svetega Duha poslal; ki je tebe, Devica, v nebesih kronal ... Danes, ko me Jezus Kristus objema vse bolj in bolj, ko mi s svojim križem in vstajenjem izpričuje svojo zvestobo, mi pomeni molitev rožnega venca znova in znova srečevanje z Očetom, Sinom in Svetim Duhom. Posebno skrivnostno toplo mi je v duši ob molitvi žalostnega dela rožnega venca: ki je za nas s trnjem kronan bil. Kronan je bil zato, da bi nas odrešil in nam podaril svojo nesebično, čisto ljubezen. Poseben blagoslov mi pomeni četrti del rožnega venca, ki ga je uvedel papež sv. Janez Pavel II. To so svetle skrivnosti. V njih nam je podarjena vsa skrivnostnost Jezusovega darovanja in njegovega življenja.«

Z besedami Marjetke vas vabim, »da rožni venec spet in spet tiho stiskamo v dlaneh in se pogovarjamo z Jezusom. Tudi tih pogovor z Njim in Marijo naj vas notranje greje in dviga iz vsakdanjega življenja v tolažeče Božje življenje.« Bog vas blagoslovi in spremljaj vas Mati Marija! bolniški duhovnik Miro Šlibar

27. TEDEN ZA ŽIVLJENJE 7.–14. oktober 2018

»Studencev močnih, čistih sem željan« (F. Balantič)

Zemlja človeških odnosov je žejna močnih, čistih studencev podarjenosti in sprejetosti.

Podarjeno nam je življenje in v njegovem izviru, v samem začetku, je že vsa moč in bogastvo življenjske radosti. Ko išče svojo pot v svet, more življenje tudi preko ovir narasti v slap daritve.

Zemlja srca je žejna močnih, čistih studencev ljubezni. Njena skrivnost, skrivnost ljubezni, je njena tišina, s katero vstopa v človeško bivanje in ga v žgoči suši duha obdari z blagostjo odpuščanja.

Zemlja naroda je žejna močnih, čistih studencev, polnih Luči. Pritekajo iz Srca, ki se veseli z veselimi in joka z jokajočimi, ki vriska z otroškim vriskom in poje pesem hrepenenja s hrepenečimi in nosi sonce za vse ljudi.

Kako lepo bo, kako lepo je, kadar se že danes ta zemlja v spoznanju svoje žeje skloni k močnim, čistim studencem in zajame v svoje dlani vodo Življenja.

PROGRAM

Nedelja, 7. oktober:

15.00 Brezje, narodno svetišče: molitev rožnega venca, združena z dnevom rožnega venca

16.00 evharistično bogoslužje, vodi škof Franc Šuštar;

17.00 drugi del molitve rožnega venca z Radiem Ognjišče

Sledila bodo srečanja za mlade v Ljubljani in Mariboru.

Več informacij boste našli na prenovljeni internetni strani www.gibanjezazivljenje.si (stran bomo v tednu za življenje dopolnjevali).

Mladim in zakoncem bo mogoče prisluhniti na Radiu Ognjišče.

Če imate kakšne želje, nam jih sporočite na naslov: Društvo GIBANJE ZA ŽIVLJENJE,

Rimska c. 13, 1000 Ljubljana, novi e-naslov:

drustvo@gibanjezazivljenje.si, tel: 01/425-8793 ali 031/806-248 (s. Mirjam Cvelbar).

MISIJONSKA NEDELJA – 21. oktobra 2018

Pred nami je 92. svetovni misijonski dan – misijonska nedelja, ki jo vesoljna Cerkev obhaja na predzadnjo nedeljo v oktobru. Na ta dan kakor prvi kristjani poleg molitve prispevamo svoj konkretni dar za naše apostole v misijonih, za njihovo oznanjevanje evangelija v krajih, kjer Cerkev še ni navzoča ali še ni samostojna. Misijonska nabirka se solidarno porazdeli za potrebe oznanjevanja evangelija po vsem svetu, kar vključuje tudi človeški in kulturni napredek številnih ljudstev, ki so žejni Resnice. »Vsaka duhovna ali gmotna revščina je posledica zavračanja Boga,« pravi papež Frančišek v letošnji misijonski poslanici z naslovom Skupaj z mladimi ponosimo evangelij vsem! in vse vernike, zlasti mlade, vabi, da »živimo z veseljem svojo odgovornost za svet«. To ni naloga samo misijonarjev, vsak izmed nas ima svoje poslanstvo in tudi misijonska nedelja je priložnost, da to poslanstvo uresničimo.

Letošnje leto je v Cerkvi na Slovenskem še posebej misijonsko. Oratoriji in šmarnice so bili posvečeni Baragu, ki je bil v ospredju tudi na nedeljo svetniških kandidatov. Letos obhajamo 175-letnico Misijonskega otroštva (ali Svetega otroštva), te čudovite misijonske karizme Cerkve za otroke (akcija Otroci za otroke). Prav letos mineva 50 let od prihoda prvih slovenskih misijonarjev v škofi jo Farafangana na Madagaskarju. Papež Frančišek je maja sprejel slovenskega misijonarja Pedra Opeko in za vso Cerkev napovedal izredni misijonski mesec oktober 2019. V domovino so se vrnili trije misijonarji, eden je umrl (Franc Zajtl SDB), trije pa so odšli v misijone ... Poleg praznovanja misijonske nedelje v župniji vabimo, da se s farani udeležite vseslovenskega praznovanja, ki bo letos v novomeški škofiji, in sicer v Trebnjem v župnijski cerkvi Marijinega vnebovzetja. Ob 15.00 bo molitvena ura, ob 16.00 pa slovesno somaševanje pod vodstvom novomeškega škofa ordinarija Andreja Glavana. Pričeval bo misijonar Tone Kerin CM.

KOTIČEK ZA MAME – Kako žene nevede kastriramo svoje može

Zgodovina piše, kako se navade ljudi spreminjajo. A narava ostaja enaka. Ženska in moški sta različna. Enakopravna in enakovredna, a močno drugačna. Velika past sodobne ženske je, da misli, da mora biti vsemogočna; alfa samica, ki zmora vse. In v svoji vsemogočnosti mnogokrat pljuva v lastno skledo. Saj ob vseh »dosežkih« povozi svojega moža.

Sedim na plaži in opazujem svoje otroke. Prav prijetno mi je na sončku, medtem ko brezskrbno posedam. Mimo mene se v vodo odpravlja mlada družinica. Starša in dve deklici. Slišim jih že od daleč, ko prihajajo, saj mama vnaprej spodbuja svoji deklici: *»Super bo, bosta videli. Voda sploh ni mrzla. Danes bom pa jaz prva v vodi.«* Ko pridejo do vode, se ena od deklic upre in noče notri. Očka, ki je medtem že zaplaval, jo najprej spodbuja, nato pa narahlo poškropi. Žena ga prestreli s pogledom in on začne, po ženino, z lepimi besedami spodbujati svojo hči.

Mami ji na vse pretege prigovarja. Prosi, spodbuja. Deklica vztraja pri svojem. Očka stopi iz vode in jo, ves moker, prisrčno objame. Deklica začne vpiti, da je mrzel. Ne ve, ali bi se smejala ali jokala. Žena pogleda svojega moža in mu zabrusi: *»A jo lahko pustiš? Ne vidiš, da ne pomagаш?«*

Ujamem izraz na moževem obrazu. Kot mali otrok se pogrezne vase in zapre. Pusti ženo, da prevzame *»misijo odpravljanja v vodo«*. Le ta se, po petnajstih minutah prigovarjanja, neuspešno zaključi. Vsi ostanejo zunaj.

Moški pogled je drugačen od ženskega.

Na zunaj morda povsem nedolžna prigoda, ki na prvi pogled nima nikakršnega vpliva na vzgojo, kaj šele na odnos med moškim in žensko. A prav takšna "nedolžna" vsakodnevna dejanja potihoma uničujejo naše moške in jih izpodrivajo iz vzgoje.

V zadnjih sto letih je družba spreminjala pogled na očetovo vzgojo iz starega pogleda: *»Očetje imajo zmeraj prav,«* preko nadaljnjega: *»Očetje nimajo pojma,«* do sodobnega pogleda: *»Kdo še sploh potrebuje očeta pri vzgoji?«*

A potrebujemo ga. Za zdrav razvoj prav nujno potrebujemo. K sreči se mnogo sodobnih očetov resnično trudi vzgajati, biti prisotnih v družini in imeti vpliv na svoje otroke. A mnoge pri tem ovirajo prav lastne žene. Moški so po naravi drznejši, nagnjeni k tveganju, nagnjeni k premagovanju naporov ... Otrokom dajejo druge spretnosti kot mame.

Očka na plaži je iskreno želel pomagati svoji deklici, da bi odšla v vodo. Na svoj način, ki seveda ni bil enak ženinem. In ker ni bil enak, zanjo ni bil sprejemljiv. *»Pa vendar je ne bo poškropil po obrazu. Saj ve, da jo pečejo oči, če pride slana voda v stik z njimi. Pa saj ve, da jo zebe, on pa jo še objame?«* Morda upravičene misli, a obenem samo njen del zgodbe. Njena reakcija pa je tista, ki je moža nenamerno ponižala in mu dala vedeti, da sama obvlada zadevo bolj kot on. Morda je prav zato na koncu vseeno morala priznati poraz. Ker otrok včasih potrebuje moško roko bolj kot žensko.

Moški naj bodo moški

Na kaj je pri vsem skupaj ta mamica pozabila? Da je prav moški način pogosto tisti, ki pripravi otroke, da naredijo več. Da se odločijo za korake, ki jih drugače ne bi naredili. Da sprejmejo izzive, ki so na prvi videz neosvojljivi. Pozabila je, da je moška roka pri vzgoji še kako pomembna. In moška narava pri tem neprecenljiva. Otrok potrebuje tudi drznost. In včasih kakšno obvladljivo travmo. Moški so po naravi

drznejši, nagnjeni k tveganju, nagnjeni k premagovanju naporov ... Otrokom dajejo druge spretnosti kot mame. In k razvoju otrok dodajo komponento, ki je nujna za zdravo otroško samopodobo. Ob tem pa tudi sami dobijo potrditev, saj je zmaga njegovih otrok tudi njihova zmaga.

In kako naj moški živijo svojo naravo, če so žene pripravljene vsakič, ko poskusijo kaj, kar jim ni všeč, zanetiti vojno v odnosu? Moški imajo radi mir. Ne marajo neposrednih konfliktov s svojimi ženami. In tako se raje umaknejo.

In današnji svet ženin pogled še podpihuje. Mnogi filmi prikazujejo »popolne« moške kot zelo čustvene, ljubeče, ki bodo sami od sebe opazili, kaj ženske mislimo in nam bodo vse prinesli na pladnju. A to je zgolj hollywoodska pravljica. In četudi bi bila pravljica realna, ne bi bila popolna. Saj prav različnost bogati – nežnost potrebuje odločnost. Intuitivnost potrebuje razum. Neodločnost potrebuje drznost. Žena potrebuje moža in on potrebuje ženo.

Ženske naj bodo ženske

A medtem ko so ženske današnjega sveta zelo zaposlene s tem, kako vse zmorejo in pri tem mnogokrat pozabljajo na svojo naravo, ob tem kastrirajo tudi moško. Saj od moža zahtevajo intuitivnost, nežnost, sladke besede ... A narava kliče po uveljaviti. In tako moški ne more biti izpolnjen, če od njega pričakujemo dejanja, ki niso v njegovi naravi.

Zato, drage žene, bodimo to, kar smo. Ohranimo svojo naravo in dopustimo si biti nepopolne. Nežne. Intuitivne.

Kaj je mamica na plaži s svojim dejanjem sporočala svojim hčeram in kakšno doto jim je podarila za življenje? Ter kakšno doto je s tem dodala v svoj zakon? Ne samo, da je očitno odrinila svojega moža in dala prednost otrokom, temveč tudi šola za njeni hčerki bo, da je edini pravi način samo tisti, ki si ga je zamislila ona. In da moški pri tem nima nobene besede. In da je ona pač tista, ki odloča. Ki je samostojna. In ne rabi nikogar, ki bi ji solil pamet.

Eva Strajnar, Iskreni.net

SREČANJE STAREJŠIH POLJANCEV

Srečanje bo v soboto, 6. oktobra ob 15. uri v dvorani kulturnega doma. Čaka nas kulturni program, pogostitev in druženje.

Vabimo vas, da skupaj pričnemo že ob 14 uri s sveto mašo v župnijski cerkvi.

V imenu organizatorja RK Poljane Franc Dolenc

POVABILO NA 2. VSESLOVENSKO SREČANJE LOČENIH

Organizacijski odbor za srečanja ločenih pripravlja 2. vseslovensko srečanje, ki bo v **soboto, 13. oktobra 2018**, ob 9.30 uri pri sv. Jožefu v Ljubljani. Naslov srečanja je: *Nisem se poročil-a, da bi se ločil-a*. V procesu osvobajanja in zdravljenja travm po ločitvi je pomembno prepoznavati, zakaj je do ločitve prišlo. Dotaknili se bomo različnih vzrokov za ločitev, opozorili na nujnost spremljanja ločenih v Cerkvi in vključevanja v skupine. Za morebitna vprašanja pišite Luku Mavriču na:

urad.za.druzino

SREČANJE KMETOV NA PONIKVI

V nedeljo, 14. 10. 2018, bo na Ponikvi 15. srečanje kmetov. Ob 11. uri bo v župnijski cerkvi molitvena ura, ob 12. uri pa slovesno somaševanje, ki ga bo vodil upokojeni ljubljanski nadškof msgr. Alojz Uran. Ob 14.30 bo akademija pred Slomškovi domom na Slomu.

SPOMINSKA SLOVESNOST

Vse duhovnike in vernike vabim na spominsko slovesnost ob 100. obletnici konca prve svetovne vojne, ki bo v **soboto, 27. oktobra 2018**, ob 17. uri na Sveti Gori. Sveto mašo za vse padle in umrle na soški fronti in v prvi svetovni vojni bo vodil njegova ekscelenca nadškof dr. Juliusz Janusz, dosedanji apostolski nuncij v Sloveniji.

K somaševanju so povabljeni vojaški ordinariji držav, ki so nastale po razpadu Avstro-Ogrske in so se v letih 1915–17 bojevali v dvanajstih bitkah soške fronte, vojaški ordinarij Republike Italije, predstavniki cerkva in verskih skupnosti, ki so na soški fronti imele svoje kurate (vojaške duhovnike), ter predstavniki cerkvenih in civilnih oblasti v Republiki Sloveniji.

Pred spominsko sveto mašo bo ob 15. uri v baziliki nastopil Orkester Slovenske vojske, pri sveti maši bo pel mešani pevski zbor iz Levpe, takoj po sveti maši pa bo v baziliki nastopil moški pevski zbor Razpotje s sporedom pesmi v jezikih različnih narodov. V nedeljo, 28. oktobra 2018, ob 11. uri, pa bo na Cerju obred polaganja vencev pred spomenikom vsem padlim.

Žrtvam prve svetovne vojne se zahvaljujemo za njihov zgled žive vere v smisel trpljenja in smrti, za njihovo trdno upanje v lepšo prihodnost, za njihovo brezmejno ljubezen do domovine in prosimo Gospoda, naj vsem rajnim podeli večni pokoj, nam pa vzajemno blaginjo v trajnem miru. Jurij Bizjak, koprski škof

KRSTI V OKTOBRU bodo zadnjo nedeljo (28.10.) med sveto mašo ob 10h. Priprava na krst bo v ponedeljek, 22.10. ob 19h (po maši v veroučni učilnici). Do same priprave prigrasite kandidate za krst v župnijski pisarni v kulturnem domu z otrokovim rojstnim listom in Družinsko knjižico.

DEKANIJSKI DOGOVOR GLEDE ENOTNEGA KATEHETSKEGA PRISPEVKA

»Duhovniki dekanije Škofja Loka smo se dogovorili, da bomo ob začetku vsakega veroučnega leta zaprosili starše za katehetski prispevek: 20 Eur za prvega otroka, 10 Eur za drugega otroka, 10 Eur za tretjega otroka, za četrtega in naslednje otroke ni prispevka. Sklep je bil potrjen in se v vseh župnijah dekanije izvaja do nadaljnjega.«

Če so v družini trije otroci, ki obiskujejo verouk, je prispevek 40 Eur, če sta dva 30 Eur, če je en sam pa 20 Eur na družino. Prispevek bo v smislu nadškofovega pisma (objavljeno v prejšnji številki župnijskega lista) namenjen kritju stroškov za dar

katehistinjam prostovoljkam, za ogrevanje, čiščenje, vzdrževanje in opremo učilnic.

Glasilo Pod Martinovim plaščem izdaja Župnija Poljane nad Škofjo Loko; zanj Jože Stržaj, župnik; GSM 041 773 746;
e-mail: zupnija.poljane@rkc.si. Oblikovanje Izidor Jesenko

